

Chrystus w niebiańskiej świątyni

Tekst biblijny: Hbr 9,12.

Cele studium:

Poznanie: Zbadanie i zrozumienie funkcji i znaczenia służby Chrystusa w niebiańskiej świątyni.

Odczucie: Docenienie bliskości Chrystusa jako naszego Pośrednika i przyjęcie przesłania o bliskich relacjach między niebem i ziemią.

Działanie: Oszacowanie, dlaczego i jak niebiańska służba Chrystusa wpływa na nas, zwłaszcza w czasach końca.

Plan nauczania

I. Poznanie: Niebiański Kapłan.

- A. Jaką rolę odgrywa Jezus w niebiańskiej świątyni?
- B. Jakie jest znaczenie Jego wstawiennictwa?
- C. Dlaczego ta niebiańska służba jest niezbędna dla zbawienia ludzi?

II. Odczucie: Kapłan mojego serca.

- A. Dlaczego niebiańska służba Chrystusa jest ważna?
- B. Czego niebiańska służba Chrystusa uczy o łasce Bożej dla nas?
- C. Czego ta prawda uczy nas o bliskiej obecności Boga w naszym sercu?

III. Działanie: Kapłan mojego życia.

- A. Dlaczego powinniśmy żyć świętym życiem?
- B. Dlaczego niebiańska służba Chrystusa ma znaczenie w naszym codziennym życiu?
- C. Jak niebiańska służba Chrystusa pomaga nam w zmaganiach z grzechem?

Podsumowanie: Chrystus działa prowadząc sąd i pomagając nam przygotować się na królestwo Boże w naszych sercach.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Hbr 9,11-14.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Przykład Chrystusa modlącego się o zbawienie świata zobowiązuje nas do przyłączenia się do Niego w modlitwie o rychłe przyjście królestwa Bożego.

Tylko dla nauczyciela: Rozmyślanie o służbie Chrystusa w niebiańskiej świątyni wyostre naszą wrażliwość na potworność grzechu i budzi poczucie obowiązku wobec bliźnich. Zbawienie jest procesem dotyczącym całego świata, więc nasze osobiste zbawienie wiąże się ze zbawieniem naszych bliźnich.

Wstępna dyskusja: Wstawiennicza służba Chrystusa na rzecz grzeszników jest jedną z naszych najważniejszych zasad wiary, nie tylko dlatego, że dotyczy niebiańskiej rzeczywistości, ale także dlatego, że jej zrozumienie zdecydowanie wyróżnia nas spośród innych chrześcijan. Nie wystarczy powtarzać, że jest to ważna kwestia. Powinniśmy się nauczyć myśleć o znaczeniu i doniosłości tego procesu, który odbywa się w niebie i dotyczy naszego osobistego przeznaczenia oraz przeznaczenia świata. Podejmij z uczestnikami lekcji szczerą dyskusję o arcykapłańskim dziele Chrystusa, starając się znaleźć sposób wyjaśnienia tego tematu przejrzyście, przekonująco i dobitnie.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego służba Jezusa w niebie jest ważna? Znajdź biblijne historie i fragmenty, które podkreślają powiązanie między niebem i ziemią (na przykład, o drabinie w Betel [Rdz 28,112]).
2. Jaka jest różnica między Bogiem Izraela a bogami Chaldejczyków według proroka Daniela? (Zob. Dn 2,10-11.28).
3. Dlaczego wstawiennicza służba Chrystusa w niebie jest tak ważna nie tylko dla nas jako adwentystów dnia siódmego, ale dla przyszłości wszystkich ludzi? Dlaczego inni chrześcijanie zwracają tak mało uwagi na ten aspekt dzieła Chrystusa? Jak możemy przełożyć i głosić to przesłanie ludziom w postmodernistycznym świecie?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W tej lekcji omówimy trzy zasadnicze fazy dzieła Chrystusa: (1) Jego ofiarowanie jako Baranka Bożego, (2) Jego arcykapłańską służbę w niebie i (3) eschatologiczny Dzień Pojednania. Nie ograniczaj się jedynie do wyrażenia zasady wiary, ale podejź do niej twórczo i z poczuciem doniosłości jej egzystencjalnego i historycznego znaczenia. Odnieś swoje omówienie i dyskusję do ważnych aspektów historii naszego Kościoła związanych z prawdą o niebiańskiej świątyni (wielkiego rozczarowania naszych pionierów, fałszywych nauczycieli i zamieszania spowodowanego przez ich teorie w naszych szeregach itd.). Omówi ich błędy i odnieś się do nich. Choć nasze poglądy nie są akceptowane przez wielu chrześcijan, wykaż, że adwentyści nie są jedyni w swoich apokaliptycznych przekonaniach. Pojęcie końca świata występuje także w innych wyznaniach chrześcijańskich, a nawet innych religiach.

Komentarz biblijny

I. Baranek Boży (przeczytaj J 1,29).

Ofiarowanie baranka paschalnego było „typem” wskazującym na ofiarę Chrystusa. To dzięki krwi tego baranka anioł śmierci „omijał” drzwi domów Izraelitów, przygotowując ich w ten sposób na zbawienie podczas wyjścia z Egiptu (Wj 12,13-14). Podobnie Izajasz porównuje do ofiarnego „baranek” cierpiącego Sługę, który zbawi świat biorąc grzechy ludzi na siebie (Iz 53,7; por. Dz 8,32).

Lekcja 5 – 5 maja, *Chrystus w niebiańskiej świątyni*

To samo skojarzenie występuje w *Nowym Testamencie*. Łukasz używa słowa „zgon” (gr. *eksodus*, dosł. „odejście”) w odniesieniu do śmierci Jezusa (Łk 9,31), co nawiązuje do duchowego wyzwolenia i odkupieńczego efektu Jego śmierci. Ale kiedy Jan Chrzciciel zidentyfikował Jezusa jako „Baranka Bożego”, do analogii baranka paschalnego dodał inny zaskakujący wymiar: boskość. Oto bowiem ten Baranek ma boski charakter. Wyrażenie „Baranek Boży” w hebrajskiej gramatyce oznacza „Boskiego Baranka”. Według Jana to Bóg stał się tym Barankiem ofiarowanym jako prawdziwa Pascha. Tak więc „baranek” jest najważniejszym i najczęściej występującym symbolem w *Apokalipsie Jana*, gdzie pojawia się od początku do końca (Ap 5,6; 22,3 itd.). By zbawić ludzkość, wielki Bóg wszechświata utożsamiał się z najbardziej bezbronną ofiarą.

Do rozważenia: W świetle stwierdzenia Jezusa w Łk 9,22 omów następujące pytania:

1. Dlaczego konieczne było, by Bóg umarł za nasze grzechy?
2. Czy nie było możliwe, by Bóg przebaczył nasze grzechy nie umierając na krzyżu? Wyjaśnij swoją odpowiedź.
3. Jakie jest logiczne wyjaśnienie ofiary Chrystusa?

II. Kapłan na wieki (przeczytaj Ps 110; Hbr 7,20-28).

Paradoksalnie Jezus został zidentyfikowany nie tylko jako ofiarny „baranek”, ale także jako kapłan, który zabijał ofiarnego baranka. *List do Hebrajczyków* cytuje Ps 110 porównując Jezusa do Melchisedeka, „kapłana na wieki” (Hbr 7,21; por. Ps 110,4) i w ten sposób potwierdzając wieczny i powszechny zasięg kapłaństwa Chrystusa (Hbr 7,24). List ten wyraźnie nawiązuje do kapłańskiej funkcji Chrystusa w niebie. Według tego nowego przymierza zbawienie i przebaczenie nie są już ograniczone w czasie i przestrzeni, ale są dostępne dla każdego i mają trwałe skutki.

To boskie kapłaństwo, którego ośrodkiem jest niebo, jest sprawowane przez wiecznego Syna Bożego i ma ogromne znaczenie. To znaczy, że mamy obecnie bezpośredni przystęp do Boga i nie musimy składać symbolicznych ofiar. Ale, co ważniejsze, znaczy to, że kapłaństwo Jezusa wpływa na dzieje całego świata - kapłaństwo Jezusa w niebie wiąże się bezpośrednio z przygotowaniem na niebiańskie królestwo Boże. Ofiara Jezusa na krzyżu usunęła potrzebę kontynuowania dawnego systemu ofiarniczego, przenosząc do nieba centrum procesu przebaczenia i zbawienia. Nowy horyzont jest wszechświatowy i wymierzony w przyszłe królestwo Boże w niebie.

Do rozważenia: Dlaczego kapłańskie wstawiennictwo zostało przeniesione z ziemi do nieba? Wyjaśnij, dlaczego śmierć Jezusa na krzyżu nie była ostatnim etapem procesu zbawienia. Dlaczego Szczepan ujrzał Jezusa „stojącego po prawicy Bożej” w niebie (Dz 7,56; por. Ps 110,1)? Co oznacza ta wizja w kontekście nowego przymierza (Dn 9,27)?

III. Dzień Pojednania w niebie (przeczytaj Hbr 9,26-28; Dn 8,14).

List do Hebrajczyków, podobnie jak biblijne proroctwo, wskazuje ostatnią fazę procesu zbawienia jako Dzień Sądu/Pojednania (hebr. *Jom Kippur*). Nawiązując do ofiary Chrystusa, której funkcją było „złagodzenie grzechu” (Hbr 9,26; por. Dn 9,24), autor *Listu do Hebrajczyków* wyraźnie mówi o „sądzie”, który kojarzy z powtórным przyjściem Jezusa: „A jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd, tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby złagodzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują” (Hbr. 9,27-28).

Według autora *Listu do Hebrajczyków*, jak ludzka śmierć jest paralelna do śmierci Chrystusa, tak sąd jest paralelny do powtórnego przyjścia Jezusa. *Księga Daniela* przedstawia tę samą historyczną trajektorię. Proroctwo o 70 tygodniach prowadzi do ofiary Chrystusa (Dn 9,26), a proroctwo o 2300 wieczorach i porankach prowadzi do Dnia Sądu czyli Dnia Pojednania w czasie końca, tuż przed przyjściem Syna Człowieczego (Dn 8,14; por Dn 7,9-14). Boży plan zbawienia nie zakończył się na krzyżu. Proroctwo dotyczy także Dnia Pojednania/Sądu w niebie, który powinien wyznaczyć czas końca, tuż przed przyjściem Jezusa.

To dodatkowe wydarzenie sądu poprzedzającego powtórne przyjście Jezusa może się wydawać zaskakujące dla wielu chrześcijan. Niemniej wydarzenie to jest bardzo ważnym i niezbędnym etapem procesu zbawienia. To właśnie to wydarzenie prowadzi ostatecznie do spełnienia królestwa Bożego jako ostatecznego historycznego przejawu zbawienia. Szczególne znaczenie ma to, że biblijne proroctwo opisuje to szczególne wydarzenie w kategoriach Dnia Pojednania. Jak symboliczny Dzień Pojednania

Lekcja 5 – 5 maja, *Chrystus w niebiańskiej świątyni*

był potrzebny „całemu ludowi” (Kpł 16,33; por. w. 17), aby „wszystkie grzechy” ludzi mogły zostać objęte przebłaganiem (Kpł 16,34), tak ten ostateczny Dzień Pojednania jest niezbędny dla zbawienia świata. Przesłaniem Dnia Pojednania jest to, że zbawienie to w gruncie rzeczy wydarzenie o zasięgu wszechświatowym. Zbawienie nie może zostać dopełnione, dopóki nie powstaną „nowe niebo i nowa ziemia” (Ap 21,1; por. Iz 65,17).

Pytanie do dyskusji: Dlaczego śmierć Jezusa na krzyżu i sąd to dwa wydarzenia, które nawzajem się uzupełniają.

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Dlaczego biblijna prawda o sądzie tak często wydaje się trudna do zrozumienia i przekazania innym? Porównaj ją z innymi ważnymi prawdami takimi jak prawdy naukowe (z dziedziny fizyki, medycyny itd.). Dlaczego z natury rzeczy niektóre prawdy są trudne do pojęcia?

Pytanie do zastosowania: Jak możemy komunikować tę ważną i głęboką prawdę o sądzie ludziom we współczesnym świecie?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: W tym tygodniu nauczyliśmy się ważnej lekcji, iż Boże dzieło zbawienia świata jest złożone i piękne. Złożoność tej lekcji sugeruje, jak poważne jest Boże działanie i zaangażowanie w tej kwestii.

Zadanie: Przedstaw różne ideologie, które miały być zbawieniem dla świata (socjalizm, liberalizm, absolutyzm, anarchizm itd.). Dlaczego wszystkie te ideologie okazały się nieskuteczne? Dlaczego stworzenie nowego świata jest jedynym rozwiązaniem problemu tego świata? Jak i dlaczego biblijna prawda o eschatologicznym Dniu Pojednania odpowiada na to pytanie?